

5. формування стабільного українського перестраховального ринку з максимальним використанням його внутрішнього потенціалу.

РЕЗЮМЕ

В статті досліджуються та аналізуються фактори, які впливають на подальший розвиток та функціонування міжнародного ринку перестраховання в умовах економічної невизначеності.

Ключові слова: страхування, перестраховання, економічна невизначеність, фінансова криза, страхові премії.

РЕЗЮМЕ

В статье исследуются и анализируются факторы, влияющие на дальнейшее развитие и функционирование международного рынка перестрахования в условиях экономической неопределенности.

Ключевые слова: страхование, перестрахование, экономическая неопределенность, финансовый кризис, страховые премии.

SUMMARY

This article reviews the factors influencing further development of the international market reinsurance in the conditions of economic uncertainty.

Keywords: insurance, reinsurance, economic uncertainty, financial crisis, insurance premiums.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Почти каждая двадцатая компания из списка Forbes "The Global 2000" – страховщик [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ins.lprime.ru/news/0/%7BE3B58C4D-BCA5-424A-AA4E-C0E543812BBB%7D.uif> – Назва з екрану.
2. Обзор мирового рынка перестрахования в 2012 году - S&P [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://re-insurance.com.ua/review/430> - Назва з екрану.
3. Офіційний сайт страхової компанії Swis Re [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reports.swissre.com/2012/financialreport.html> - Назва з екрану.
4. Страховой рынок Украины 2012: обзор [РБК-Украина](#) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.marketing-ua.com/articles.php?articleId=3595> – Назва з екрану.
5. Чернышов С. Входящее перестрахование от нерезидентов – эффективный инструмент привлечения валюты в страну [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://re-insurance.com.ua/review/392> – Назва з екрану.

УДК 330.341.1:669

НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В МЕТАЛУРГІЙНОМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ

Музиченко А.Г., провідний фахівець відділу провідних клієнтів ПуАТ СЕБ Банк, к.е.н.

В умовах вичерпності можливостей традиційних способів економічного розвитку, що виявляються в досягненні граничних факторних ресурсів, посилюється роль інноваційних факторів, зокрема високих технологій, здатних забезпечити мультиплікаційний ефект щодо підвищення продуктивності праці та якості життя. Аналіз сучасних тенденцій розвитку економіки провідних західних країн свідчать про те, що тип господарювання високорозвинених країн можна охарактеризувати як інноваційну економіку – економіку суспільства, засновану на знаннях, інноваціях, на відкритості до сприйняття нових ідей, нових машин, систем і технологій, на готовності їх практичної реалізації в різних сферах людської діяльності. Інноваційний розвиток є головним фактором, який виводить країну на передові рубежі соціально-економічного прогресу. Його досягнення зумовлене постановкою та виконанням низки стратегічних завдань на національному і регіональному рівнях управління соціально-економічним розвитком країни. Серед широкого спектра цих завдань існують такі, виконання яких для держави є найбільш невідкладним. Це насамперед вироблення та запровадження національних інноваційних моделей розвитку, активізація інституційних трансформацій суспільного розвитку, досягнення високої конкурентоспроможності економіки.

Головними завданнями державної політики інноваційного розвитку є створення повноцінного базису національної інноваційної системи як сукупності організацій і фірм приватного і державного секторів, які самостійно й у взаємодії один з одним здійснюють всі стадії інноваційної діяльності.

Процес інноваційного розвитку світового металургійного комплексу є предметом дослідження відомих вітчизняних учених: В. Большакова, І. Бураковського, В. Мазур, Ю. Макогона, А. Смірнова, Л. Федулової та ін. Даній темі присвячено праці таких зарубіжних учених, як П. Кругмана, А. Крюгера, К. Мейера, Г. Менш, Д. Тріллер, К. Фрідмана.

Незважаючи на велику кількість робіт як зарубіжних, так і вітчизняних учених із досліджуваної проблеми, слід зазначити, що актуально залишається необхідність дослідження питання щодо інноваційного розвитку національних економік в контексті світових галузевих ринків, що зумовило постановку мети і задач дослідження статті.

Метою наукової статті є дослідження напрямів державної підтримки інноваційної діяльності в металургійному комплексі України.

Державна підтримка досліджень і розробок (ДіР) відіграє ключову роль у забезпеченні інноваційного процесу. Держава сама виступає великим, а в ряді країн основним інвестором у нові знання й технології. Його частка у внутрішніх витратах на ДіР у цей час становить у США й Німеччині 27 та 28%, Великобританії - 30, Франції - 40, Китаєві - 25, Бразилії - 53, Індії - 66%.

Слід зазначити, що фінансова криза, що сталася в 2008-2009 рр., у більшості провідних країн не призвела до згорання бюджетних програм підтримки інноваційної сфери, а навпроти, став потужним стимулом для їхнього подальшого розширення. Про це свідчить значний обсяг витрат на інновації в пакеті заходів по стимулюванню економіки в період кризи, табл. 1.

Таблиця 1. Структура державних витрат на стимулювання економіки в період кризи 2008-2009 рр., % до ВВП [1]

Країна	Інфраструктура	Освіта	Зелені технології	ДіР
США	0.70	0.58	0.48	0.11
Німеччина	0.50	0.60	0.20	0.10
Франція	0.24	0.04	0.00	0.00
Фінляндія	0.48	0.02	0.02	0.01
Швеція	0.27	0.02	0.06	0.29
Канада	1.27	0.12	0.18	0.05
Австралія	0.82	1.40	0.48	0.25
Польща	0.07	н.д.	0.00	0.01

Так, у США на підтримку досліджень і розробок було виділено 16 млрд. дол. (0.11% ВВП), у Німеччині - 1.4 млрд. євро (0.1% ВВП). Ще більш значні засоби направлялися в суміжні з ДіР сектора - утворення й впровадження "зелених" технологій. У сукупності

державні витрати на ДіР, утворення й екологічні цілі в ряді країн перевищили навіть заплановані витрати на інфраструктуру - традиційний напрямок бюджетної підтримки економіки в кризові періоди.

Протягом останніх декількох років металургійний комплекс України переживає кризу, що стала наслідком довгострокового використання застарілих технологій, низького технічного рівня, недостачі фінансів для забезпечення впровадження інновацій. Подорожчання газу й нафти, а також перебої в постачанні підприємств коксівним вугіллем, металобрухтом, електроенергією. Високий попит на метал у докризові роки привів до нарощування надлишкових потужностей за рахунок підвищеної експлуатації наявного устаткування, що спричинило високий ступінь спрацювання устаткування й створення потужностей, які економічно невідгодно містити в умовах падіння попиту на продукцію. Основна лінія подальшого розвитку металургійного комплексу України - модернізація й реконструкція металургійного устаткування, удосконалювання й зміна виробничих відносин в умовах ринку.

У перспективі, конкурентоздатність українських металургійних компаній на світовому ринку буде в значній мірі визначатися масштабами вітчизняних металургійних компаній, їхньою участю у світових процесах консолідації. Їхнє майбутнє прямо залежить від темпів формування великих корпорацій і їхньої реструктуризації, включаючи зміни в механізмах корпоративного керування. Це один з найважливіших шляхів підвищення ефективності національної металургійної галузі.

Для успішної діяльності вітчизняним металургійним підприємствам важливо повною мірою враховувати світові тенденції розвитку, серед яких особливо виділяються:

- загострення конкуренції на світовому ринку в умовах стійкого зниження споживання металу, особливо в період світової економічно-фінансової кризи;

- підвищення вимог до якості металопродукції;

- пріоритетний розвиток сучасних сталеливарних технологій і створення гнучких високоефективних технологічних комплексів.

За останні три роки, основні оператори світового ринку металопродукції, відзначають подальше зниження цін і обсягів продажів як на ринку ЗРС, так і на ринку металопродукату. Основним фактором зниження ділової активності на ринку чорних металів є прогнозована криза у фінансовій системі ЄС, проблеми в Греції, звернення за допомогою до уряду іспанських банків, скорочення золотого запасу Німеччини й ряд інших факторів, які вказують на можливе падіння попиту на металопродукат і відповідно ЗРС. Рівень цін на продукцію ГМК ще дуже далекий від кризових цін 2008-2009 рр., однак ситуація на металургійному ринку схиляється до зниження як цін, так і обсягів споживання.

Обсяги виробництва сталі у світі за останні 3 роки зросли. Свого трирічного максимуму щомісячний обсяг сталі досяг у березні 2012 року в розмірі 132 млн. тн. Основою для зростання світового виробництва сталі в 2010-2012 рр. стали азійські виробники, в основному Китай. Щомісячні обсяги виробництва сталі в СНД залишалися практично на незмінному рівні - 9,2-9,8 млн. тн. За останні 3 роки частка СНД у загальному обсязі світового випуску сталі коливалася на рівні 7,2-8,6% і мала явно виражену тенденцію до поступального зниження приблизно з річним циклом.

Незважаючи на те, що в СНД був досягнутий певний рівень стабільності обсягів виробництва, у загальному обсязі виробництва китайські виробники металу поступово витісняли країни СНД, однак відбувалося це по природнім причинам. У КНР прагнули захистити свій ринок від імпорту й стимулювали розвиток чорної металургії на довгостроковій основі.

Протекціоністська політика держави привела до того, що китайські компанії стали задовольняти зростаючий внутрішній попит не тільки в Китаєві, але й наприклад, в Індії, не даючи можливості заробити європейським і американським виробникам металопродукату на зростаючій економіці країн Азії. Така тенденція є загальною проблемою не тільки для українських виробників, але й для металургів із країн ЄС. За останні 3 роки частка України в загальних обсягах виробництва сталі в СНД коливалася на рівні 28-35%. Для СНД Україна була значним виробником сталі, на яку в середньому доводилася третина обсягів. Для Євросоюзу Україна також була помітним виробником сталі.

Співвідношення між щомісячним обсягом виробництва сталі в Україні і ЄС у середньому коливалася на рівні 20-25%. І хоча в 2009 році можна було спостерігати короткочасне зниження співвідношення між обсягами випуску сталі в Україні й у ЄС із 25,63% до 17,91%, у цілому в 2010-2011 роках ситуація вирівнялася, і динаміка обсягів виробництва сталі в Україні йшла приблизно в тому ж напрямку, що й у ЄС [2].

Побічно на відставання в розвитку металургії вказує порівняння показників співвідношення між виробництвом чавуну й сталі в Україні, СНД і ЄС. Так, за 2011 рік в Україні цей показник становив 82%, у СНД - 71% у ЄС - 53%. По оцінках фахівців, для того щоб довести рівень даного співвідношення до рівня ЄС, українські металурги мають потребу в додаткових інвестиціях у розмірі 80-100 млрд. грн. При цьому ефект від вкладених інвестицій наступить протягом 5-7 років.

В Україні за час кризи знизилася платоспроможність промислових підприємств унаслідок збільшення кількості збиткових підприємств. Фінансові результати підприємств промисловості в 2009 р. вперше за останні десять років сягнули від'ємного значення: - 4788 млн. грн. Утрудненість залучення позичкових коштів для промислових підприємств ускладнює не лише реалізацію інвестиційних проектів, а й поточну діяльність. Оскільки економіка нашої країни розвивається у напрямі сталого економічного розвитку на основі сировинного експорту, де провідні позиції зберігають експорт металу та інші сировинні галузі, тому залишається дуже вразливою від кон'юнктури світового ринку металопродукції.

Так, світові ціни на сталь створюють позитивні умови для українських виробників металургійної продукції, рис. 1. Однак подальше їх зростання стримується високою конкуренцією між виробниками, і споживачі цієї продукції утримуються від збільшення запасів у очікуванні зниження цін.

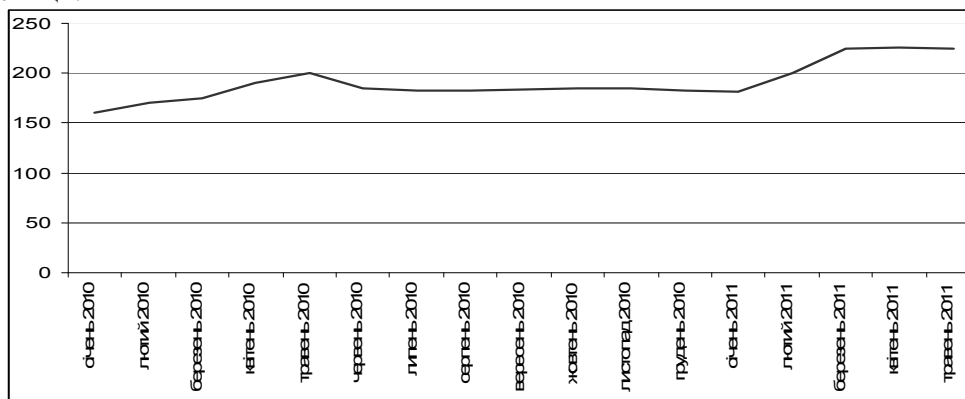

Рис. 1 - Динаміка загальносвітового індексу сталі (01.1997=100 %) [3]

Основну частку (42%) українського експорту металів у 2011-2012 рр. склали: чавун переробний у чушках, зливки, напівфабрикати з нелегованої сталі, феросплави, відходи та брухт чорних металів. Практично була відсутня номенклатура експорту

високотехнологічної металопродукції: продуктів прямого відновлення залізних руд, листів плакованих із гальванічним покриттям та електrolітичним оцинкуванням, прокату плоского з корозійностійкої нержавіючої сталі. По багатьох видах високотехнологічної металопродукції імпорт у десятки разів перевищує експортні поставки.

Значне перевищення цін на основні види сталевого прокату на внутрішньому ринку над цінами експорту металу гальмує внутрішнє споживання вітчизняної металургійної продукції та стимулює споживання імпоротної продукції. В 2012 р ціни на сляби в СНД знизилися з 530 до 500 дол. США за тону, арматурна сталь - з 640 до 600 дол. США за тону, сортової прокат - з 740 до 610 дол. США за тону.

Перспективи розвитку металургійної галузі України значною мірою залежать від того, як швидко вона зможе відновити свої позиції на світових ринках.

В умовах фінансової кризи інвестування процесів модернізації та технічного переоснащення металургійних підприємств різко скоротилося: річний обсяг інвестицій в основний капітал у 2009 р. порівняно з 2007 р. зменшився на 41%, а прямих іноземних інвестицій – майже в 3,5 рази, табл. 2.

Таблиця 2 - Інвестування металургійної галузі [2]

Найменування	Річні обсяги інвестицій в основний капітал, млн. грн.				Річні обсяги прямих іноземних інвестицій, млн. дол. США			
	2007	2008	2009	2010	2007	2008	2009	2010
Металургійне виробництво та виробництво готових металевих виробів	11234	10503	6683	5161	156,2	-240,2	44,7	383,3
Промисловість (довідково)	64341	76618	57658	58558	1893	48,5	969,3	766,2

Підприємства галузі не готові йти на глобальні заходи щодо реконструкції та реорганізації виробництва, а залучені інвестиції переважно спрямовуються на завершення раніше початих проєктів і здійснення короткострокових високорентабельних заходів. Найприйнятнішими джерелами фінансування при реалізації проєктів модернізації залишаються власні кошти підприємств і позичкові кошти. Тому необхідно, кошти державного сектору раціонально поєднувати з металургійним підприємницьким капіталом, що в окремих випадках дасть змогу ефективно активізувати інноваційну діяльність в галузі, наростити обсяги виробництва наукомісткої конкурентоспроможної продукції.

Металургія в Україні вимагає значних фінансових уливач, а також ряду заходів з боку держави, спрямованих на податкове стимулювання поглиблення металургійного переділу.

Формально самим великим виробником металу у світі залишається ArcelorMittal, його найближчий конкурент Hebei Iron and Steel виплавляє майже в 2 рази менше сталі. Однак таке положення справ варто сприймати як формальне. ArcelorMittal вже давно залежить від значних процесів росту власної металургії в Китаї (із 2001 по 2011 рр.), які стали причинами зниження частки ЄС і країн СНД у загальному обсязі виробництва сталі у світі. З ТОП-20 компаній по виплавці сталі в 2011 році 9 перебували в КНР, із цих 9-ти компаній 7 належали державі. Тобто, у будь-який момент по формальних ознаках ці 7 компаній могли б бути об'єднані в єдиний холдинг і показувати загальну статистику виплавки сталі.

Підприємства здобувають нове обладнання, що дозволяє робити їхню продукцію більше конкурентоздатної, а її випуск - більше екологічним. Так, у грудні 2011 року Єнакіївський металургійний завод (ЄМЗ, Донецька обл.), що входить у ГКМ "Метинвест", увів в експлуатацію доменну піч потужністю 1,2 млн. тон чавуну в рік вартістю 220 млн. дол.

Запуск печі є частиною технологічної стратегії розвитку підприємства. Реалізація даної стратегії дозволить підвищити виробництво сталі з 2,6 млн. тонн до 4,5 млн. тонн, посприє зниженню споживання енергоресурсів і забезпечить відповідність загальноєвропейським екологічним нормам. На реалізацію стратегії розвитку заводу групою "Метинвест" виділені засоби в розмірі близько 1 млрд. дол. Зокрема планується:

- будівництво нового агломераційного цеху;
- модернізація доменного виробництва (з метою відмови від використання природного газу в доменному виробництві);
- модернізація сталеплавильного виробництва, спрямована на освоєння нового виду продукції (блємів для забезпечення виробництва найвищого гатунку сорту сталі на "Азовстали");
- будівництво нового велико-середньосортного стану й т.д.

Однієї з найбільш важливих завдань технологічної стратегії розвитку ЄМЗ є забезпечення екологічної безпеки виробництва. Як очікується, дана технологічна модернізація виробництва повинна привести до істотного зменшення валових викидів пилу: з 15 тис. тон в 2010 році до 2,7 тис. тон, починаючи з 2017 року. Витрати на екологічні інвестиції становлять більше 30% загального обсягу планованих вкладень у підприємство.

Варто розуміти різницю між якістю металургійних виробничих потужностей у СНД і КНР. Більшість їхніх потужностей були введені в експлуатацію протягом останніх 10 років, ситуація ж у СНД і Україні зокрема диктується тим фактом, що більшість виробничих потужностей були введені в 50-60 р. ХХ століття. Боргові джерела фінансування, до яких так часто прибігають ключові учасники ринку: СКМ, ІСД і Метинвест, не в змозі забезпечити такий приплив інвестицій, а великі іноземні компанії, такі як ArcelorMittal не поглиблюють металургійний переділ і не відмовляються від застарілого доменного виробництва. Крім того, частково розвиток електрометалургії в Україні блокують високі ціни на енергоносії [2].

Для подолання труднощів українському гірничо-металургійному комплексу необхідна продумана державна стратегія розвитку на найближчі 10-15 років, що буде регламентувати обсяги залучення засобів у модернізацію галузі і їхні джерела, обсяги виробництва й правила гри для гравців ринку (особливо - для імпортерів).

Для розвитку українського ГКМ необхідні великі інвестиції, спрямовані в першу чергу на заміну застарілого обладнання високотехнологічними новими аналогами. Зрозуміло, окупність цих інвестицій буде досить тривалою. Однак без них, у галузі взагалі можна чекати серйозного погіршення ситуації, особливо в період обвалу цін на продукцію металургії на світовому ринку. Варто також відзначити, що на даний момент собівартість російського й турецького металу вже нижче українського. Тому стає очевидним, що Україна поступово програє конкурентну боротьбу, незважаючи на сприятливі умови для виробництва металу.

За останні 10 років українські металурги піддавалися систематичному ризику, що виник через появу в КНР протягом 10 років власної сталеплавильної галузі, здатної робити до 700 млн. тон сталі в рік. Фундаментальна статистика вказує на те, що від подібного ризику зазнають збитків не тільки українські металурги, але і європейські, японські й американські компанії. Проблема домінування КНР у сталеплавильній індустрії частково викликана істотним перевищенням темпів економічного росту в Китаєві над темпами приросту країн з розвинутою економікою.

Подальших сценаріїв розвитку подій можна очікувати, через те, що європейські металурги і металурги країн СНД втрачають частку ринку, уступаючи її азіатським виробникам. Для розвитку такого негативного сценарію необхідна наявність двох умов:

1. Економіка КНР продовжить рости швидше, ніж економіка ЄС та інших розвинених країн.
2. Металургія СНД не зможе здійснити істотний ривок в області залучення капіталу для інноваційного розвитку галузі.

РЕЗЮМЕ

В статті досліджуються напрями державної підтримки інноваційної діяльності в металургійному комплексі України в посткризових умовах.

Ключові слова: економічна криза, інноваційні фактори, державне регулювання, металургія, економічний розвиток.

РЕЗЮМЕ

В статье исследуются направления государственной поддержки инновационной деятельности в металлургическом комплексе Украины в посткризисных условиях.

Ключевые слова: экономический кризис, инновационные факторы, государственное регулирование, металлургия, экономическое развитие.

SUMMARY

This article reviews the directions of the state support of innovative activity in a metallurgical complex of Ukraine in post-crisis conditions.

Keywords: economic crisis, innovative factors, state regulation, metallurgy, economic development.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Анализ горно-металлургического комплекса Украины / [ООО «Группа компаний «Pro Capital Ggroup»]. - Аналитический обзор, 2012. – 8с.
2. Горно-металлургический комплекс: анализ пяти лет развития / [Рейтинговое агентство «Стандарт-Рейтинг»]. - Аналитический обзор, 2012. – 26с.
3. Экономическое развитие Украины 2011 г. / [Рейтинговое агентство «Кредит-Рейтинг»]. - Аналитический обзор, 2012. – 11с.
4. Харахулах В.С. Состояние и перспективы развития горно-металлургического комплекса Украины // Харахулах В.С., Зражевский А.Д., Смирнов А.Н. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.uas.su/conferences/2011/vnepechnaya/1/razdel1.php> - Назва з екрану.

УДК 330.47

СТРАХОВАНИЕ ДЕПОЗИТОВ КАК СПОСОБ РЕГУЛИРОВАНИЯ АСИММЕТРИЧНОСТИ ИНФОРМАЦИИ. ВОПРОС МОРАЛЬНОГО РИСКА

Палагута Н., аспирант кафедры экономической теории Донецкого национального университета

Постановка проблемы. Регулирование цикличности в экономике является одним из важнейших тем исследований в экономической теории. Под влиянием кризисов в экономике наблюдаются спад, который отрицательно влияет на благосостояние страны и ее граждан, а также может привести к кризису мирового масштаба.

В условиях асимметрии информации (неравномерное владение информацией контрагентами), которая может привести к кризису, встает вопрос о ее регулировании.

Асимметричность информации в банковских отношениях приводит к неустойчивости и уязвимости банковской системы, что в свою очередь влечет за собой банковскую панику, и в особенно тяжелых случаях приводит к полномасштабному кризису. Асимметричность информации здесь проявляется в том, что вкладчики полагают, что банк всегда может вернуть им их деньги по требованию, в то время как банк не всегда обладает таким количеством денежных ресурсов на каждый момент времени. Таким образом, вкладчики лишены лишены информации о своих средствах в банке, в то время как банк эту информацию имеет.

В современной экономике существуют несколько способов регулирования асимметрии информации. Поскольку в банковских отношениях она часто приводит к появлению банковской паники, многими государствами стало применяться страхование депозитов, которое, в свою очередь, влечет за собой ряд последствий.

Анализ публикаций. Разные аспекты данной проблемы были рассмотрены в работах таких ученых как Д. Даймонд, Ф. Дибвиг, И. Фишер, Дж. Стиглиц, Г. Гарсия, Э. Кейн, Э. Демирчук-Кунт, Дж. Т. Салерно, Ф. Мишкин и др.

Целью данной статьи является рассмотрение системы страхования депозитов как одного из способов предотвращения кризиса или его преодоления в условиях асимметрии информации. В первую очередь будут освещены причины появления страхования депозитов и динамика роста популярности данного инструмента регулирования в странах мира, затем будет описан механизм воздействия страхования депозитов на банковские отношения, будут рассмотрены положительные и отрицательные стороны инструмента, а также проблемы, возникающие при его применении. В завершении, будут приведены способы решения этих проблем.

Результаты исследования. Первая попытка создания системы страхования депозитов были предприняты в США еще в 19 веке (Нью-Йоркский страховой фонд был основан в 1829г.), но фонд потерпел неудачу из-за большого количества случаев мошенничества и рискованных операций [1]. Законодательно страхование депозитов впервые было введено в США в 1933 году законом Гласса – Стигалла в ответ на крах банков во время Великой депрессии. [2] Закон создал Федеральную корпорацию по страхованию депозитов (Federal Deposit Insurance Corporation). Причиной появления FDIC стала с одной стороны асимметричность информации, которая создавала проблемы для вкладчиков. Во-первых, вкладчики не были уверены в стабильности банков в силу недостатка информации, во-вторых, в случае банкротства банка, они получали только часть своих денег и только после окончания официальных процедур. В результате, вкладчики неохотно приносили деньги в банки. С другой стороны, правительство опасалось, что недостаток информации у вкладчиков приведет к банковской панике. Таким образом, создание FDIC стало для вкладчиков гарантом того, что они не потеряют свои сбережения даже в случае банкротства банка. Следовательно, причины изымать средства в случае неуверенности в стабильности банка исчезли, и вероятность банковской паники была снижена. [3]

Впоследствии, подобная система была создана в Великобритании (1982г.), Канаде (1967г.), ФРГ (1975 г.), Японии (1971г.). Тем не менее, во многих странах существуют свои особенности. В Японии, в страховании могут участвовать государственные и частные компании. С другой стороны, в Германии, государство не принимает участия в страховании депозитов. Оно осуществляется путем добровольного внесения вкладов банками в общий фонд и покрывает всю сумму депозита. Похожие идеи лежат в основе страхования депозитов по всей Европе, где страхование депозитов обязательно. [4]

В 1999 году страхование депозитов было принято в Экваторе. Эль Сальвадоре, Камеруне, Центральноафриканская Республика, Чад, Экваториальная Гвинея, Габон и Республика Конго. [4]

Некоторые страны, такие как Япония, Турция и Мексика предлагают 100% покрытие убытков, другие как ВБ, Чили и Швейцария покрывают только сумму, которая меньше ВВП на душу населения. С другой стороны, Центральноафриканская республика и Чад предлагают покрытие в 13 -15 раз больше ВВП на душу населения. [4]

Таким образом, можно заметить, что, несмотря на широкое распространение системы страхования депозитов, единой системы не существует. Она должна быть адаптирована к экономике каждой конкретной страны.

Страхование депозитов может быть двух видов: формальное, обычно предполагающее законодательное регулирование или покупку страховки банком от имени вкладчика у государственной или негосударственной страховой компании [5] и антикризисное, которое применяется непосредственно в случае банкротства какого-либо банка. При этом предполагается, что государство поддержит любой банк или возместит ущерб вкладчикам в похожей ситуации. [6]